

dre har gjort. For det andet er der risiko for, at en sådan pakke først får effekt, når krisen er overstået. For det tredje bliver en sådan pakke vanskelig at afvikle, uden at det vil medføre afmatning eller rentestigninger, og for det fjerde har vi ikke værdierne i det danske samfund. Vi skal låne de penge, vi laver i merforbrug.

Svaret fra Socialdemokraterne og SF er konsekvent: Send flere penge. Det er der ikke noget nyt i, det siger de to partier altid. Til gengæld er det noget nyt, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti nu er samledes om et fælles skatteudspil. Efter 8 års totalt kaotisk slingrekurs i oppositionens skattepolitik, hvor man først var imod skattestoppet, så for, så imod, så for og så nu igen er imod, fremlagde hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt for 10 dage siden deres fælles udspil. Målet med forslaget var efter partiledernes egne udsagn at skabe tryk om Socialdemokraterne og SF's skattepolitik.

Kl. 10:16

Men hvad sker der? Efter bare 6 dages kritik måtte fru Helle Thorning-Schmidts og hr. Villy Søvndals kolleger trække i land. Med et snuptag fjernede de finansieringen for omkring 24 mia. kr. over 5 år. Danskerne kunne ikke lide vejafgifterne, og så turde Socialdemokraterne og SF ikke stå fast. Oven i dette vil 2,3 millioner danskere miste penge på reformen, hvis den en dag bliver gennemført. Det er ikke trygt at have partiledere, som ikke kan stå ved deres egne forslag i bare en uge.

Underskuddet er blevet bagatelliseret med, at det bare er et likviditetsmæssigt udlæg, men det er jo kort og godt god gammeldags underfinansiering. Det er heller ikke trygt at have partiledere, som igen vil hæve skatten. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har simpelt hen stadig ikke styr på, hvad man egentlig mener om skat. For den ene dag er man for topskat, den næste dag er man imod. Den ene dag er man imod ufinansierede skattelettelser, den næste dag er man for.

Socialdemokraternes og SF's udspil er da heller ikke blevet vel modtaget af omgivelserne. Det er klart, at erhvervslivet ryster på hovedet af forslaget, for vi vil både miste investeringer i det danske samfund og tabe arbejdspladser. Forskerne er også meget bekymrede, da forslaget efterlader huller i statens finanser og efterlader byrder for fremtidige generationer. Borgerne har da heller ikke meget at glæde sig til, for de checks, som S og SF agter at sende ud til dem,

bliver mere end rigeligt modsvaret af nye afgifter, f.eks. skal det jo være dyrere at køre på arbejde.

Socialdemokraternes egne politiske ordførere har beskrevet forslaget meget præcist. Jeg citerer hr. Henrik Sass Larsen:

Der, hvor der er noget nyt og noget banebrydende i forbindelse med vores udspil, er, at vi går ud, og så siger vi til danskerne åbent og ærligt, at det bliver dyrere på en lang række områder.

Vi er ikke enige med S og SF i, at det skal være dyrere at være dansker. Det er dyrt nok. Og vi har da også bevist, at vi kan holde skatterne i ro og forbedre velfærden samtidig. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Men heller ikke i den røde blok er der megen sympati at hente for forslaget. Den radikale finansordfører, hr. Morten Østergaard, anfører, at det næsten er komisk, at man først hidser sig op med ultimative krav, og så viser det sig en uge efter, at der er store økonomiske huller i det, man vil gennemføre. Også den radikale nestor hr. Niels Helveg Petersen udtrykker sig klart. Han finder det ikke forsvarligt, og han kalder forslaget direkte dumt. Men det bliver Enhedslistens gruppeformand, hr. Per Clausen, som giver forslaget nådestødet. Han karakteriserer forslaget som både statsfinansielt og miljømæssigt helt håbløst.

Reaktionerne fra Det Radikale Venstre og Enhedslisten viser endnu en gang, at noget så grundlæggende som skattepolitikken kan man stadig ikke finde ud af at blive enige om i rød blok. Det er utrygt for borgerne.

I Venstre medgiver vi, at det her midt i krisen er vanskeligt, måske endda umuligt at ramme hundrede procent nøjagtig i dosering og timing af tiltag. Det er også meget vanskeligt at sige hundrede procent præcist, hvor stort et underskud Danmark kan bære. Men regeringens forslag er afbalanceret, troværdigt og ansvarligt, hvorfor vi støtter det.

Vi ser frem til debatten i dag og de forhandlinger, som ligger forude. Tak.

Kl. 10:19

Formanden:

Vi går nu over til korte bemærkninger, og jeg har noteret hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard, hr. Frank Aaen, hr. Anders Samuelsen, hr. Carsten Hansen, fru Sophie Hæstorp Andersen, fru Margrethe Vestager, fru Christine Antorini, hr. Jonas Dahl, fru Line Barfod, fru Nanna Westerby, hr. Simon Emil Am-